

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

89/297/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 13. april 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sideafskærmning (sideskærme) af visse motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil 1

89/298/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 17. april 1989 om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden 8

89/299/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital 16

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 13. april 1989

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sideafskærmning (sideskærme)
af visse motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

(89/297/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er vigtigt at træffe foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked omfatter et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

de tekniske krav, der stilles til motorkøretøjer efter national lovgivning, vedrører bl.a. sideskærme på motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil;

disse krav er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor nødvendigt, at alle medlemsstater vedtager de samme krav, enten til supplerende af eller i stedet for deres nugældende bestemmelser, særlig med henblik på, at den procedure for EØF-standardtypegodkendelse, som omhandles i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse

af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 87/403/EØF ⁽⁵⁾, kan anvendes for alle køretøjstyper;

for at øge færdselssikkerheden er det nødvendigt at udstyre alle køretøjer i de højeste vægtklasser med sideskærme, således at ubeskyttede trafikanter (fodgængere, cyklister, motorcyklister) beskyttes effektivt mod risikoen for at komme ind under siderne på disse køretøjer;

af praktiske hensyn bør der fastsættes forskellige gennemførelsesfrister for nye standardtypegodkendelser og for alle nye køretøjer;

tilnærmelsen af medlemsstaternes lovgivning om motorkøretøjer indebærer, at medlemsstaterne gensidigt må anerkende den kontrol, som hver af dem gennemfører på grundlag af fælles krav —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved »køretøj« forstår i dette direktiv ethvert motorkøretøj i klasse N₂ og N₃ samt påhængskøretøjer i klasse O₃ og O₄, som defineret i bilag I til direktiv 70/156/EØF, der med eller uden karosseri er bestemt til færdsel på vej, og som har en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på over 25 km/h.

⁽¹⁾ EFT nr. C 265 af 5. 10. 1987, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 11. 4. 1988, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. C 80 af 28. 3. 1988, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 220 af 8. 8. 1987, s. 44.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører sideafskærmning, nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national typegodkendelse af et køretøj, såfremt det opfylder forskrifterne i bilaget.
2. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører sideafskærmning, nægte eller forbyde salg, indregistrering, ibrugtagning eller brug af et køretøj, såfremt det opfylder forskrifterne i bilaget.

Artikel 3

Den medlemsstat, som meddeler EØF-standardtypegodkendelse, træffer de nødvendige foranstaltninger for at holde sig underrettet om enhver ændring af en del eller specifikation, der er anført i bilaget. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat afgør, om den ændrede type skal gennemgå en ny afprøvning, og om en ny afprøvningsrapport skal udarbejdes. Såfremt afprøvningsrapporten viser, at dette direktivs forskrifter ikke er overholdt, kan der ikke gives bemyndigelse til ændringer.

Artikel 4

1. Fra den 1. juni 1990
 - må medlemsstaterne ikke længere udstede det dokument, som er nævnt i artikel 10, stk. 1, sidste led, i direktiv 70/156/EØF, for en type køretøj, hvis sideafskærmningsdele ikke opfylder bestemmelserne i nærværende direktiv
 - kan medlemsstaterne nægte at meddele national standardtypegodkendelse af en type køretøj, hvis sideafskærmningsdele ikke opfylder bestemmelserne i nærværende direktiv.

2. Fra den 1. maj 1991 kan medlemsstaterne forbyde førstegangsibrugtagning af køretøjer, hvis sideafskærmningsdele ikke opfylder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 5

Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse kravene i bilaget til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for senest den 30. oktober 1989 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsakter, de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. april 1989.

På Rådets vegne
P. SOLBES
Formand

BILAG

TEKNISKE KRAV TIL SIDEAFSKÆRMNING

1. Generelle forskrifter og definitioner

- 1.1. Ethvert køretøj af klasse N₂, N₃, O₃ og O₄ skal være således konstrueret og/eller udstyret, at ubeskyttede trafikanter (fodgængere, cyklister, motorcyklister) effektivt beskyttes mod risikoen for at komme ind under det komplette køretøjs sider og blive fanget under køretøjet ⁽¹⁾.

Dette direktiv gælder ikke for:

- førerhuse til sættevognstraktorer
- påhængskøretøjer, der er særlig konstrueret til transport af meget lange læs, som ikke kan deles, såsom tømmer, stålstænger osv.
- køretøjer, der er konstrueret til særlige formål, og hvor det af praktiske grunde ikke er muligt at anbringe en sådan sideafskærmning.

- 1.2. Et køretøj anses for at opfylde kravene i punkt 1.1, såfremt dets sidedele giver beskyttelse i overensstemmelse med bestemmelserne i nedenstående punkter.

1.3. Definitioner

1.3.1. Køretøjstype for så vidt angår sideafskærmning

Udtrykket »køretøjstype for så vidt angår sideafskærmning« betegner køretøjer, som ikke adskiller sig med hensyn til følgende væsentlige kendetegn:

bagakslens bredde, karrosseriets og chassisets opbygning, dimensioner, form og materialer samt køretøjsophængningens karakteristika for så vidt som de har relation til kravene i punkt 2.

- 1.3.2. Ulastet masse er køretøjets vægt i køreklar stand, uden fører, passagerer eller last, men med brændstof, kølevæske, smørelolie, værktøj og reservehjul, hvis fabrikanten leverer dette som standardudstyr.

1.4. Anbringelse af køretøjet

Ved afprøvning af overensstemmelsen med de tekniske specifikationer i punkt 2 anbringes køretøjet således:

- på en vandret og flad overflade
- de styrende hjul i ligeud-stilling
- ubelastet
- sættevogne anbringes på støttebenene med lastfladen vandret.

2. Sideafskærmning ved hjælp af en særlig anordning (sideskærm)

- 2.1. Anordningen må ikke øge køretøjets samlede bredde, og størstedelen af dens udvendige flade må ikke ligge mere end 120 mm inden for køretøjets yderste plan (største bredde). Anordningens forreste ende kan være indadbøjet på visse køretøjer i overensstemmelse med punkt 2.4.2 og 2.4.3. Bagenden må mindst på de bageste 250 mm ikke ligge mere end 30 mm inden for bagdækkenes yderste kant (ekskl. en eventuel udbuling af dækkene nær ved jorden).

- 2.2. Anordningens udvendige flade skal være glat, hovedsagelig flad eller vandret bølget og så vidt muligt ubrudt fra for- til bagende; sammenstødende dele kan imidlertid overlape hinanden, forudsat at de overlappende kanter vender bagud eller nedad, eller der kan være et mellemrum på ikke over 25 mm målt i længderetningen, forudsat at den bageste del ikke stikker ud i forhold til den forreste del; afrundede hoveder på bolte og nitter må rage ud over overfladen i en længde på højst 10 mm, og andre dele må rage lige så langt ud, forudsat at de er glatte og ligeledes rundede; alle udvendige kanter og hjørner skal være afrundede med en radius på ikke under 2,5 mm (afprøvet som foreskrevet i direktiv 74/483/EØF ⁽²⁾).

⁽¹⁾ Dette direktiv forhindrer ikke, at et land stiller yderligere krav til køretøjsdele, der befinder sig foran forhjulene og bag baghjulene.

⁽²⁾ EFT nr. L 266 af 2. 10. 1974, s. 4.

- 2.3. Anordningen kan bestå af en flad plade i ét stykke eller have en eller flere vandrette stænger eller en kombination af plade og stænger; når der anvendes stænger, må de ikke være mere end 300 mm fra hinanden og ikke mindre end
- 50 mm høje for klasse N₂ og O₃
 - 100 mm høje, og fortrinsvis flade, for klasse N₃ og O₄; kombinationer af plader og stænger skal danne en ubrudt sideskærm; se dog punkt 2.2.
- 2.4. Sideskærmens *forkant* skal konstrueres som følger:
- 2.4.1. Placering:
- 2.4.1.1. på et motorkøretøj: ikke mere end 300 mm bag det tværgående lodrette plan, der tangerer den bageste del af dækket på hjulet umiddelbart foran skærmen
- 2.4.1.2. på et påhængskøretøj med trækstang: ikke mere end 500 mm bag det i punkt 2.4.1.1 definerede plan
- 2.4.1.3. på en sættevogn: ikke mere end 250 mm bag det tværgående midterplan for støttebenene, såfremt sådanne forefindes, men under alle omstændigheder må afstanden, fra forkanten til det tværgående plan gennem centrum af hovedbolten i dennes bageste stilling ikke overstige 2,7 m.
- 2.4.2. Såfremt forkanten er beliggende i et ellers åbent rum, skal kanten bestå af en sammenhængende lodret del, der strækker sig over hele skærmens højde; de yderste og forreste sider på denne del skal måle mindst 50 mm bagud og være drejet 100 mm indad for klasse N₂ og O₃, og mindst 100 mm bagud og være drejet 100 mm indad for klasse N₃ og O₄.
- 2.4.3. På et motorkøretøj, hvor den i punkt 2.4.1.1 nævnte dimension på 300 mm ligger inden for førerhuset, skal skærmen være konstrueret således, at den møder førerhusets paneler, og om nødvendigt være drejet indad gennem en vinkel på ikke over 45 grader. Et mellemrum i længderetningen på 100 mm er tilladt mellem forkantens og førerhusets paneler i tilfælde af ophængte eller vipbare førerhuse. I så fald finder punkt 2.4.2 ikke anvendelse.
- 2.4.4. På et motorkøretøj, hvor den i punkt 2.4.1.1 nævnte dimension på 300 mm ligger bag førerhuset, og sideskærmen er forlænget fremad som anført i punkt 2.4.3 som en mulighed for fabrikanten, skal kravene i punkt 2.4.3 opfyldes.
- 2.5. Skærmens *bageste kant* må ikke ligge mere end 300 mm foran det tværgående lodrette plan, der tangerer den forreste del af dækket på hjulet umiddelbart bagved; der kræves ingen sammenhængende vertikal del på den bageste kant.
- 2.6. Sideskærmens *nederste kant* må på intet punkt ligge mere end 550 mm over jorden.
- 2.7. Skærmens *øverste kant* må ikke ligge mere end 350 mm under den del af køretøjets struktur, der skæres eller røres af et lodret plan, der tangerer dækkens ydre flade, ekskl. eventuel udbuling nær jorden, undtagen i følgende tilfælde:
- 2.7.1. Såfremt planet i punkt 2.7 ikke skærer køretøjets struktur, skal den øverste kant være i højde med overfladen på ladet, eller 950 mm fra jorden, alt efter hvilket er mindst.
- 2.7.2. Såfremt planet i punkt 2.7 skærer køretøjets struktur i en højde af mere end 1,3 m over jorden, må sideskærmens øverste kant ikke være mindre end 950 mm over jorden.
- 2.7.3. På et køretøj, der er særlig konstrueret, og ikke blot tilpasset, til transport af en container eller aftagelig kasse, kan skærmens øverste kant bestemmes i overensstemmelse med punkt 2.7.1 og 2.7.2, idet containeren eller kassen anses som en del af køretøjet.
- 2.8. Sideskærme skal hovedsagelig være stive, sikkert monteret (de må ikke kunne løsne sig som følge af rystelser under normal anvendelse af køretøjet) og, undtagen med hensyn til de i punkt 2.9 anførte dele, være fremstillet af metal eller ethvert andet passende materiale.
- Sideskærmen anses for passende, såfremt den er i stand til at modstå en vandret statisk kraft på 1 kN udøvet vinkelret på enhver del af dens ydre side af et stempel hvis overflade er cirkelrund og flad med en diameter på 220 mm ± 10 mm, og såfremt afbøjningen af skærmen under belastning ikke overstiger:
- 30 mm på de bageste 250 mm af skærmen, og
 - 150 mm på resten af skærmen.

- 2.8.1. Ovenstående krav kan kontrolleres ved hjælp af beregninger.
- 2.9. Komponenter, der er permanent fastgjort til køretøjet, f.eks. batterikasse, lufttanke, brændstoftanke, lygter, reflekser, reservehjul og værktøjskasser, kan være indbygget i sideskærmen, forudsat at de opfylder kravene til dimensioner i dette direktiv. For så vidt angår mellemrum gælder kravene i punkt 2.2.
- 2.10. Sideskærmen må ikke anvendes til fastgørelse af bremsere, luftslanger, hydrauliske slanger eller elektriske ledninger.
3. Som en *fravigelse* af ovenstående bestemmelser behøver køretøjer af følgende typer kun at være i overensstemmelse med bestemmelserne som anført i hvert enkelt tilfælde:
- 3.1. *En sættevogn med udtræk* skal opfylde alle kravene i punkt 2, når den er skudt sammen til den mindste længde; når sættevognen er trukket ud, skal sideskærmene være i overensstemmelse med punkt 2.6, 2.7 og 2.8, samt med enten 2.4 eller 2.5, men ikke nødvendigvis begge; forlængelse af sættevognen må ikke frembringe mellemrum i sideskærmens længde.
- 3.2. *En tankvogn*, dvs. et køretøj konstrueret udelukkende til transport af væsker i en lukket tank permanent fastgjort til køretøjet og udstyret med slange- eller rørtilslutninger for påfyldning og aftapning, skal være udstyret med sideskærme, der så vidt muligt opfylder alle kravene i punkt 2; bestemmelserne skal overholdes strengt undtagen i tilfælde, hvor arbejdsmæssige krav gør det nødvendigt at fravige disse.
- 3.3. På et køretøj, der er *udstyret med udskydelige ben*, som skal give yderligere stabilitet under påfyldning, aftapning eller andre af køretøjets operationer, kan sideskærmen udføres med yderligere mellemrum, hvor disse er nødvendige, for at benene kan trækkes ud.
- 3.4. På et køretøj med *fastankringspunkter* med henblik på Ro/Ro-transport skal der inden for sideskærmene være så meget plads, at surringstovene kan anbringes og spændes.
4. Såfremt køretøjets side er således konstrueret og/eller udstyret, at de dele, hvoraf de består, med hensyn til form og kendetegn sammen opfylder kravene i punkt 2, kan de anses for at erstatte sideskærmene.
5. **Ansøgning om EØF-standardtypegodkendelse**
- 5.1. Ansøgningen om EØF-standardtypegodkendelse af en køretøjstype for så vidt angår sideafskærmning indsendes af køretøjets fabrikant eller dennes repræsentant.
- 5.2. Ansøgningen skal ledsages af nedennævnte dokumenter i tre eksemplarer samt nedenstående oplysninger:
- 5.2.1. En beskrivelse af køretøjet med hensyn til de kriterier, der er henvist til i punkt 1.4.1, sammen med målsatte tegninger og enten fotografier eller eksploderet projektion af køretøjets sider. Tal og/eller symboler til identificering af køretøjstypen skal anføres.
- 5.2.2. En teknisk beskrivelse af sideafskærmningsdelene sammen med tilstrækkelig detaljerede oplysninger.
- 5.3. Et køretøj, der er repræsentativt for den type, som ønskes godkendt, fremstilles for den tekniske myndighed, der skal foretage afprøvningerne.
6. **EØF-standardtypegodkendelse**
- 6.1. EØF-standardtypegodkendelsesskemaet for en køretøjstype skal ledsages af et bilag udarbejdet i overensstemmelse med den i tillægget viste model.

Tillæg

MODEL

[Største format: A4 (210 × 297 mm)]

e

(¹)

**BILAG TIL EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSESSKEMA FOR ET KØRETØJ FOR SÅ VIDT ANGÅR
SIDEAFSKÆRMNING**

(Artikel 4, stk. 2, og artikel 10 i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil)

EØF-standardtypegodkendelsesnummer: udvidelse:

1. Køretøjets fabriks- eller handelsmærke:
2. Køretøjets type og klasse:
3. Fabrikantens navn og adresse:
.....
4. I givet fald navn og adresse på fabrikantens repræsentant:
.....
5. Kort beskrivelse af sideafskærmingsdelene:
.....
6. Køretøjet fremstillet til EØF-standardtypegodkendelse den:
.....
7. Kontrolmyndighed:
.....
8. Prøverapportens dato:
9. Prøverapportens nummer:
10. I givet fald begrundelse for udvidelsen af typegodkendelsen:
.....
11. EØF-standardtypegodkendelse/udvidelse for så vidt angår sideafskærmning meddeles/nægtes (²)
12. Sted:
13. Dato:
14. Underskrift:
15. Der vedlægges en liste over dokumenter, der indgår i EØF-standardtypegodkendelsesrapporten, som er indgivet til den kompetente myndighed, som meddelte godkendelsen; der kan udleveres en kopi efter anmodning herom.
16. Eventuelle bemærkninger:
.....
.....

(¹) Myndighedens navn.

(²) Det ikke gældende overstreges.

*Eksempel***DIREKTIV 89/297/EØF****EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE/UDVIDELSE NR.:****TYPE:****Oversigt over vedlagte dokumenter**

Rapportens samlede sideantal: 9
Beskrivelsens sideantal: 4
Antal sider med tegninger: 4
Antal fotografier: 1

	Side
— Generelt	1
— Generel beskrivelse af køretøjet	2
— Vægt og dimensioner	2
— Beskrivelse af sideskærm	3

Indsendte tegninger og fotografier:

- tegning(er) af anordningens montering: 031.3.046 (2 A4-sider)
031.3.047 (2 A5-sider)
- fotografi(er): 031.13.027 (1)

Alle dokumenter, tegninger og fotografier skal være forsynet med EØF-standardtypegodkendelses-/udvidelses-nummeret.

RÅDETS DIREKTIV

af 17. april 1989

om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden

(89/298/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Investeringer i værdipapirer indebærer som enhver anden form for investering risici; beskyttelsen af investorerne kræver, at disse sættes i stand til at vurdere sådanne risici korrekt, således at de kan træffe deres investeringsbeslutninger på det bedst mulige grundlag;

relevante og komplette oplysninger om værdipapirer og udstederne heraf sikrer investorerne denne beskyttelse;

i øvrigt er sådanne oplysninger et effektivt middel til at styrke tilliden til værdipapirer, og de bidrager således til at sikre, at værdipapirmarkederne fungerer tilfredsstillende, og til at fremme udviklingen af disse;

der bør derfor iværksættes en egentlig fællesskabspolitik vedrørende oplysninger om værdipapirer; en sådan oplysningspolitik vil, som følge af de garantier, den giver investorerne, og som følge af dens virkning på værdipapirmarkedernes funktion, kunne fremme integreringen af de nationale værdipapirmarkeder og således bidrage til skabelsen af et egentligt europæisk kapitalmarked;

Rådets direktiv 80/390/EØF af 17. marts 1980 om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres med henblik på optagelse af værdipapirer til officiel notering på en fondsbørs ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 87/345/EØF ⁽⁵⁾,

er et betydningsfuldt skridt henimod iværksættelsen af en sådan fællesskabspolitik vedrørende oplysning; heri samordnes nemlig de oplysninger, der skal offentliggøres ved optagelse af værdipapirer til notering på børsen, og som vedrører karakteristiske træk ved de udbudte værdipapirer og udstederne heraf, således at investorerne kan danne sig et velbegrunderet skøn over disse udsteders aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og udsigter samt over de rettigheder, der er knyttet til disse værdipapirer;

denne oplysningspolitik forudsætter endvidere, at der, når værdipapirer udbydes for første gang til offentligheden i en medlemsstat enten af udstederen selv eller på dennes vegne eller af tredjemand, og uanset om de senere optages til notering, bliver stillet et prospekt indeholdende oplysninger af denne art til rådighed for investorerne; det er også af vigtighed at samordne indholdet af dette prospekt for at gøre de garantier, som investorerne i de forskellige medlemsstater nyder godt af, ensartede;

det har ikke hidtil været muligt at fastlægge en fælles definition af udtrykket »udbydelse til offentligheden« og af alle dets bestanddele;

Såfremt den offentlige udbydelse vedrører værdipapirer, som skal optages til officiel notering på en fondsbørs, skal oplysningerne svare til dem, der kræves i direktiv 80/390/EØF, dog tilpasset omstændighederne omkring offentlig udbydelse; såfremt den offentlige udbydelse vedrører værdipapirer, som ikke skal optages til officiel notering på en fondsbørs, kan oplysningerne være mindre detaljerede, således at små og mellemstore udstedere ikke overbebyrdes; normerne for offentlig udbydelse af værdipapirer, der skal optages til officiel notering på en fondsbørs, må samordnes i en sådan grad, at et prospekt, der er godkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, på grundlag af gensidig anerkendelse kan anvendes ved offentlig udbydelse af samme værdipapirer i en anden medlemsstat; gensidig anerkendelse skal også finde anvendelse, når prospekter vedrørende udbydelse til offentligheden svarer til de i direktiv 80/390/EØF fastsatte normer og er godkendt af de kompetente myndigheder, også selv om der ikke foreligger en ansøgning om optagelse til officiel notering på en fondsbørs;

for at sikre, at direktivets målsætninger bliver fuldstændig opfyldt, er det nødvendigt, at anvendelsesområdet for dette direktiv også omfatter værdipapirer, der udstedes af selskaber eller virksomheder, som henhører under lovgivningen i tredjelande;

⁽¹⁾ EFT nr. C 226 af 31. 8. 1982, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 125 af 17. 5. 1982, s. 176, og EFT nr. C 69 af 20. 3. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 310 af 30. 11. 1981, s. 50.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 100 af 17. 4. 1980, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1987, s. 81.

det er hensigtsmæssigt at åbne mulighed for ved aftaler, der indgås af Fællesskabet med tredjelande, at udvinde anerkendelsen på basis af gensidighed af prospekter hidrørende fra disse lande —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på værdipapirer, der for første gang udbydes til offentligheden i en medlemsstat, for så vidt disse værdipapirer ikke allerede er noteret på en fondsbørs, der er beliggende eller driver virksomhed i denne medlemsstat.

2. Når udbydelsen til offentligheden kun omfatter en del af værdipapirerne i samme emission, er medlemsstaterne ikke forpligtet til at kræve offentliggørelse af et nyt prospekt, hvis den resterende del skal udbydes til offentligheden på et senere tidspunkt.

Artikel 2

Dette direktiv finder ikke anvendelse:

1. På udbud af følgende typer:

- a) udbydelse af værdipapirer til personer som led i deres erhvervsmæssige virksomhed, og/eller
- b) udbydelse af værdipapirer til en snæver kreds af personer, og/eller
- c) udbydelse af værdipapirer, hvis samlede salgsspris ikke overstiger 40 000 ECU, og/eller
- d) udbydelse af værdipapirer, der kun kan erhverves mod en modydelse på mindst 40 000 ECU pr. investor.

2. På værdipapirer af følgende typer:

- a) værdipapirer, der udbydes i stykstørrelser med et enhedsbeløb på mindst 40 000 ECU
- b) andele, der udstedes af institutter for kollektiv investering bortset fra lukkede investeringsinstitutter
- c) værdipapirer, der udstedes af en stat eller et af dennes lokale offentlige organer eller af offentligretlige internationale organer, som en eller flere medlemsstater er medlem af
- d) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med et offentligt ombytningstilbud
- e) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med en fusion

- f) aktier, der uden vederlag tildeles indehavere af aktier
- g) aktier eller dermed sidestillede værdipapirer, der udbydes med henblik på ombytning af aktier i det samme selskab, såfremt udbydelsen af disse nye værdipapirer som helhed ikke indebærer en forhøjelse af selskabets tegnede kapital
- h) værdipapirer, som en arbejdsgiver eller en tilknyttet virksomhed udbyder til sine nuværende eller tidligere medarbejdere eller til fordel for disse
- i) værdipapirer, der udstedes ved konvertering af konvertible obligationer eller udstedes som følge af rettigheder i henhold til warrants, eller aktier, der udbydes ved ombytning med ombyttelige obligationer, for så vidt der i samme medlemsstat er offentliggjort et prospekt i forbindelse med udbydelse til offentligheden eller optagelse til børsnotering af disse konvertible eller ombyttelige obligationer eller disse warrants
- j) værdipapirer, der med henblik på at skaffe de nødvendige midler til deres uegennyttige mål udstedes af statsanerkendte foreninger med lovbestemte vedtægter eller statsanerkendte foreninger, som ikke arbejder med gevinst for øje
- k) aktier eller dermed sidestillede værdipapirer, som for indehaveren er betingelsen for, at han kan modtage tjenesteydelser fra organer, såsom »building societies«, »Crédits populaires«, »Genossenschaftsbanken« og »Industrial and Provident Societies«, eller blive optaget som medlem af disse organer
- l) euro-værdipapirer, som ikke er genstand for en offentlig reklamekampagne eller personlig henvendelse.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- a) institutter for kollektiv investering bortset fra lukkede investeringsinstitutter: investeringsfonde og investeringselskaber:
 - hvis formål er kollektiv investering af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og
 - hvis andele på ihændeavers begæring tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte over disse institutters aktiver. Med sådanne tilbagekøb eller indløsninger sidestilles det forhold, at et institut for kollektiv investering handler med henblik på, at kursværdien af dets andele ikke kommer til af afvige mærkbart fra nettoværdien
- b) andele i et institut for kollektiv investering: værdipapirer, som udstedes af institutter for kollektiv investering, og som repræsenterer deltagernes rettigheder i disse institutters aktiver

- c) udstedere: selskaber og andre juridiske personer samt enhver virksomhed, hvis værdipapirer udbydes til offentligheden
- d) kreditinstitutter: virksomheder, hvis aktiviteter består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, som skal tilbagebetales, og i at yde lån for egen regning, herunder kreditinstitutter, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 77/780/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 86/524/EØF ⁽²⁾
- e) værdipapirer: aktier og andre omsættelige værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, obligationer med en løbetid på mindst et år og andre omsættelige værdipapirer, der kan sidestilles med obligationer, samt alle andre omsættelige værdipapirer, hvormed sådanne værdipapirer kan erhverves ved tegning eller ombytning
- f) euro-værdipapirer: værdipapirer:
 - som skal overtages fast og afsættes af et konsortium, hvoraf mindst to af medlemmerne har deres hovedsæde i forskellige stater, og
 - som i væsentlig grad udbydes i en eller flere stater ud over den stat, hvor udstederen har sit hovedsæde, og
 - som kun kan tegnes eller købes første gang gennem et kreditinstitut eller et andet finansieringsinstitut.
- som udøver deres virksomhed på grundlag af et statsmonopol, og
- som er oprettet eller reguleret ved en særlig lov eller i medfør af en sådan, eller hvis optagelse af lån er dækket af en ubetinget og uigenkaldelig garanti fra en medlemsstat eller fra en af dennes lokale offentlige organer
- c) obligationer, udstedt af juridiske personer, bortset fra selskaber hjemmehørende i en medlemsstat:
 - som er oprettet ved en særlig lov, og
 - hvis virksomhed er underlagt denne lov og udelukkende består i:
 - i) under tilsyn fra de offentlige myndigheder at tilvejebringe midler ved udstedelse af obligationer, og
 - ii) at finansiere produktionsvirksomhed ved hjælp af midler tilvejebragt af de pågældende juridiske personer eller stillet til rådighed af en medlemsstat, og/eller at deltage i sådan virksomhed gennem erhvervelse af andele, og
 - hvis obligationer i henhold til nationale retsfor skrifter, med henblik på optagelse til officiel notering, er ligestillet med obligationer udstedt eller garanteret af staten.

Artikel 4

Medlemsstaterne sikrer, at udbydelse af værdipapirer til offentligheden inden for deres område er betinget af, at den person, som foretager udbydelsen til offentligheden, offentliggør et prospekt.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan foreskrive hel eller delvis fritagelse for forpligtelsen til at offentliggøre prospektet, hvis de værdipapirer, som udbydes til offentligheden, er:

- a) obligationer, eller andre omsættelige værdipapirer, der kan sidestilles med obligationer, som udstedes løbende eller med visse bestemte intervaller af kreditinstitutter eller andre penge- og finansieringsinstitutter, der kan sidestilles med kreditinstitutter, som regelmæssigt offentliggør deres årsregnskaber, og som inden for Fællesskabet er oprettet eller reguleret ved en særlig lov eller i medfør af en sådan eller er underkastet offentligt tilsyn til beskyttelse af opsparingen
- b) obligationer, eller andre omsættelige værdipapirer, der kan sidestilles med obligationer, som udstedes af selskaber og andre juridiske personer hjemmehørende i en medlemsstat:

⁽¹⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. L 309 af 4. 11. 1986, s. 15.

Artikel 6

Hvis der i en medlemsstat er offentliggjort et fuldstændigt prospekt inden for de seneste tolv måneder, er det tilstrækkeligt i et efterfølgende prospekt, udarbejdet af samme udsteder i samme stat, men i forbindelse med andre værdipapirer, blot at præcisere de siden offentliggørelsen af det fuldstændige prospekt indtrådte ændringer, der kan påvirke vurderingen af disse andre værdipapirer.

Dette prospekt skal dog være ledsaget af det fuldstændige prospekt, som det refererer sig til, eller indeholde en henvisning til dette.

AFDELING II

Indhold og nærmere bestemmelser for kontrol og udstedelse af prospektet i forbindelse med værdipapirer, som ønskes optaget til officiel notering

Artikel 7

Hvis en udbydelse til offentligheden vedrører værdipapirer, for hvilke der ved udbydelsen ansøges om optagelse til officiel notering på en fondsbørs, der er beliggende eller udøver virksomhed i samme medlemsstat, skal indholdet af prospektet og de herfor gældende bestemmelser vedrørende kontrol og udsendelse fastsættes, med de nødvendige tilpasninger til forholdene omkring en udbydelse til offentligheden, i overensstemmelse med direktiv 80/390/EØF.

Artikel 8

1. Hvis udbydelsen til offentligheden sker i én medlemsstat, og der ansøges om optagelse til officiel notering på en fondsbørs, der er beliggende i en anden medlemsstat, kan den person, som foretager udbydelsen til offentligheden i den medlemsstat, hvor udbydelsen til offentligheden foretages, udarbejde et prospekt, hvis indhold og de herfor gældende bestemmelser vedrørende kontrol og udsendelse fastsættes, med hensyntagen til de nødvendige tilpasninger til forholdene omkring en udbydelse til offentligheden, i overensstemmelse med direktiv 80/390/EØF.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse i de medlemsstater, der generelt foreskriver forudgående kontrol af prospekterne i forbindelse med udbydelse til offentligheden.

Artikel 9

Prospektet skal offentliggøres eller stilles til rådighed for offentligheden senest på det tidspunkt, hvor udbydelsen til offentligheden påbegyndes.

Artikel 10

1. Når et prospekt i henhold til artikel 7 eller 8 er blevet offentliggjort eller skal offentliggøres, skal annoncer, bekendtgørelser, opslag og dokumenter om udbydelse til offentligheden i forvejen indsendes til de kompetente myndigheder. Af ovennævnte dokumenter skal det fremgå, at der findes et prospekt, og hvor det er offentliggjort.

2. Hvis medlemsstaterne forud for det tidspunkt, hvor prospektet foreligger, tillader udsendelse af de i stk. 1 omhandlede dokumenter, skal det af disse fremgå, at et prospekt vil blive offentliggjort, og hvor offentligheden kan skaffe sig dette.

3. Prospektet skal offentliggøres:

- enten ved indrykning i et eller flere dagblade, der er landsdækkende eller har stor udbredelse i den medlemsstat, hvor værdipapirerne udbydes til offentligheden
- eller i form af en brochure, der vederlagsfrit stilles til rådighed for offentligheden i den medlemsstat, hvor udbydelsen til offentligheden sker, samt på hjemstedet for den person, som foretager udbydelsen, og hos de finansieringsorganer, der varetager den pågældende persons finansieringsfunktioner.

4. Endvidere skal der i en publikation, som vælges af den medlemsstat, i hvilken udbydelsen til offentligheden sker, foranstaltes optagelse enten af det fuldstændige prospekt eller af en meddelelse om, hvor dette prospekt er offentliggjort, og hvor offentligheden kan skaffe sig dette.

AFDELING III

Indhold af og nærmere bestemmelser for udstedelse af prospektet i forbindelse med værdipapirer, som ikke ønskes optaget til officiel notering

Artikel 11

1. Hvis udbydelsen til offentligheden vedrører andre værdipapirer end dem, der er omhandlet i artikel 7 og 8, skal prospektet indeholde de oplysninger, der afhængigt af de nærmere forhold omkring udstederen og de værdipapirer, som udbydes til offentligheden, er nødvendige for, at investorerne kan danne sig et velbegrunderet skøn over udstederens aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og udsigter samt over de rettigheder, der er knyttet til disse værdipapirer.

2. For at den i stk. 1 omhandlede forpligtelse overholdes, skal prospektet, med forbehold af de i artikel 5 og 13 fastsatte fravigelsesmuligheder, og i en form, der letter analysen og forståelsen mest muligt, i det mindste indeholde de nedenfor foreskrevne oplysninger:

- a) de ansvarlige for prospektet (navn, stilling og påtegning fra disse om, at oplysningerne i prospektet dem bekendt er rigtige og ikke er behæftet med undladelser, som kunne forvanske det billede, prospektet skal give)
- b) udbydelse til offentligheden og de værdipapirer, der indgår heri (arten af de udbudte værdipapirer, størrelsen af udstedelsen og målet med denne, antal udstedte værdipapirer, de rettigheder, der er knyttet hertil; kilde-skat af udbytte; den periode, inden for hvilken der er eller har været åbent for udbydelsen; dato, fra hvilken, der oppebæres udbytte; de personer, som har overtaget udbydelsen i fast regning eller garanterer dens gennemførelse; eventuelle indskrænkninger i de udbudte værdipapirers omsættelighed og det marked, hvor værdipapirerne kan omsættes; organer, der varetager finansieringsfunktionerne; den kurs, hvortil værdipapirerne udbydes, hvis den er kendt; hvis den ikke er kendt, når prospektet udarbejdes, og hvis de nationale bestemmelser foreskriver det, nærmere bestemmelser og en tidsplan for kursfastsættelsen, samt nærmere bestemmelser om betaling; nærmere bestemmelser om udøvelse af fortegningsretten, hvis en sådan findes; nærmere bestemmelser og frister for udlevering af værdipapirerne)
- c) udstederen (benævnelse, hjemsted; stiftelsesdato, gældende lovgivning for udstederen og retlig form, vedtægtsmæssigt formål, angivelse af register og udstederens nummer i dette register) og dennes kapital (størrelsen af den udstedte kapital, antal og vigtigste kendetegn for de værdipapirer, på hvilke kapitalen er fordelt; den ikke indbetalte del af kapitalen; samlet beløb for obligationer, der er konvertible (ombyttelige) eller med tilknyttede warrants samt nærmere bestemmelser om konvertering (ombytning) eller tegning; eventuelt den gruppe af virksomheder, hvori udstederen indgår; for så vidt angår aktier skal prospektet indeholde følgende yderligere oplysninger: enhver andel, der ikke repræsenterer kapi-

talen, beløbet for bemyndigelsen til kapitaludvidelsen og bemyndigelsens varighed; såfremt de er bekendt, angivelse af de aktionærer, der direkte eller indirekte udøver eller kan udøve en afgørende indflydelse på udstederens forvaltning)

- d) udstederens hovedaktiviteter (beskrivelser af disse hovedaktiviteter; eventuelt usædvanlige begivenheder, som har påvirket aktiviteten; afhængighed af patenter, licenser og aftaler, såfremt disse er af grundlæggende betydning; oplysninger om igangværende investeringer, når de er væsentlige; eventuelt retstvist, som har betydelig indflydelse på udstederens finansielle stilling)
- e) udstederens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultater (årsregnskaber og i givet fald konsoliderede regnskaber; opstiller udstederen kun et konsolideret årsregnskab (koncernregnskab), skal dette regnskab optages i prospektet; opstiller udstederen både et ikke-konsolideret årsregnskab og et konsolideret årsregnskab, skal begge regnskabstyper optages i prospektet, dog kan udstederen nøjes med at medtage en af de to typer regnskaber, hvis de regnskaber, som ikke fremlægges, ikke indeholder væsentlige supplerende oplysninger); foreløbige regnskaber, hvis de er blevet offentliggjort efter afslutningen af forudgående regnskabsår; revisors navn; har revisor taget forbehold eller nægtet at påtegne regnskabet, skal dette oplyses med angivelse af grunden hertil
- f) udstederens bestyrelse, direktion og tilsyn (navn, adresse, stilling; i tilfælde af et kapitalselskabs udbydelse til offentligheden af aktier: vederlag til medlemmer af bestyrelsen, direktionen og tilsynsorganerne)
- g) hvis disse oplysninger kan have en afgørende indvirkning på, hvorledes udstederen vil blive vurderet: dennes seneste udvikling og udsigter (de seneste væsentligste tendenser i udstederens virksomhed siden forrige regnskabsårs afslutning og oplysninger om udsigterne for udstederen, i det mindste for det løbende regnskabsår).

3. Hvis udbydelsen til offentligheden vedrører obligationer, for hvilke der stilles garanti af én eller flere juridiske personer, skal de i stk. 2, litra c) til g), foreskrevne oplysninger ligeledes gives vedrørende garanten eller garantterne.

4. Vedrører udbydelsen til offentligheden konvertible (ombyttelige) obligationer, obligationer med tilknyttede warrants eller warrants, skal der endvidere gives oplysning om arten af de aktier eller obligationer, de giver ret til, samt om betingelserne og reglerne for konvertering, ombytning eller tegning. Hvis den virksomhed, der udsteder aktier eller obligationer, er forskellig fra udstederen af obligationer eller warrants, skal de i stk. 2, litra c) til g), foreskrevne oplysninger ligeledes gives vedrørende udstederen af aktierne eller obligationerne.

5. Har en udstedende virksomhed bestået i kortere tid end angivet i stk. 2, skal oplysningerne kun gives for den periode, i hvilken denne udstedende virksomhed har bestået.

6. Såfremt visse typer af de i stk. 2 krævede oplysninger viser sig uegnede på grund af den udstedende virksomheds aktivitet eller retlige form eller arten af de udbudte værdipapirer, skal der udarbejdes et prospekt, der indeholder hertil svarende oplysninger.

7. Såfremt udstederen giver sine aktionærer fortegningsret til aktier, når disse handles på børsen, kan medlemsstaterne eller de af disse udpegede myndigheder give tilladelse til udeladelse af visse af de i stk. 2, litra d), e) og f), omhandlede oplysninger, dog forudsat at investorerne allerede for så vidt angår udstederen har ajourførte oplysninger, som svarer til dem, der kræves i afdeling III, og som opfylder kravet om offentlighed i børsregulering.

8. Når en aktiekategori er blevet optaget på en børs, kan medlemsstaterne eller de af disse udpegede myndigheder helt eller delvis fritage for pligten til at offentliggøre et prospekt, hvis antallet eller den anslåede markedsværdi eller den nominelle værdi eller, hvis der ingen nominel værdi findes, den bogførte pariværdi, er mindre end 10 % af antallet eller den tilsvarende værdi af de aktier i samme kategori, der allerede er optaget på børsen, dog forudsat at investorerne allerede for så vidt angår udstederen har ajourførte oplysninger, som svarer til dem, der kræves i afdeling III, og som opfylder kravet om offentlighed i børsregulering.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at den person, som foretager udbydelsen til offentligheden, har mulighed for at udarbejde et prospekt, hvis indhold er i overensstemmelse med direktiv 80/390/EØF med de nødvendige tilpasninger til forholdene omkring en udbydelse til offentligheden.

2. Den forudgående kontrol af det i stk. 1 omhandlede prospekt skal foretages af de af medlemsstaterne udpegede instanser, også selv om der ikke foreligger en ansøgning om optagelse til officiel notering på en fondsbørs.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne eller de instanser, som de udpeger, kan fritage for kravet om optagelse i det i artikel 11 omhandlede prospekt af visse af de oplysninger, der er foreskrevet i dette direktiv:

- a) såfremt disse oplysninger kun er af ringe betydning og ikke kan have indvirkning på bedømmelsen af udstederens aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og udsigter, eller
- b) såfremt udbredelsen af disse oplysninger strider mod den offentlige interesse eller tilfører udstederen betydelig

skade, forudsat at undladelse af offentliggørelse i sidstnævnte tilfælde ikke kan medføre, at offentligheden vildledes med hensyn til kendsgeringer og forhold af betydning for bedømmelsen af de pågældende værdipapirer.

2. Hvis initiativet til udbydelsen tages af en anden person end udstederen eller en tredjemand, som handler på dennes vegne, kan medlemsstaterne eller de instanser, som de udpeger, fritage denne person fra kravet om optagelse i prospektet af visse oplysninger, som han normalt ikke vil være i besiddelse af.

3. Medlemsstaterne eller de instanser, som de udpeger, kan helt eller delvis fritage for forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt, for så vidt de oplysninger, som de personer, der foretager udbydelsen, skal give i henhold til love og administrative bestemmelser eller i henhold til bestemmelser fastsat af organer, som i medfør af national lovgivning har beføjelser hertil, er tilgængelige eller til rådighed for investorerne, inden det tidspunkt, hvor prospektet skal offentliggøres eller skulle have været offentliggjort eller stillet til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med dette direktiv, i form af dokumenter med oplysninger, som mindst svarer til dem, der kræves i afdeling III.

Artikel 14

Prospektet skal forud for offentliggørelsen forelægges for de hertil udpegede instanser i hver medlemsstat, hvor værdipapirerne første gang udbydes til offentligheden.

Artikel 15

Prospektet skal offentliggøres eller stilles til rådighed for offentligheden i den medlemsstat, hvor den offentlige udbydelse finder sted i overensstemmelse med de i denne medlemsstat fastsatte nærmere regler.

Artikel 16

Prospektet skal offentliggøres eller stilles til rådighed for offentligheden senest på det tidspunkt, hvor udbydelsen til offentligheden påbegyndes.

Artikel 17

1. Når et prospekt i henhold til artikel 11 og 12 er offentliggjort eller skal offentliggøres, skal de annoncer, bekendtgørelser, opslag og dokumenter om udbydelse til offentligheden, der udsendes eller stilles til rådighed for offentligheden af den person, som foretager udbydelsen til offentligheden, i forvejen indsendes til de i artikel 14 omhandlede instanser, hvis disse foretager forudgående kontrol af prospektet ved udbydelse til offentligheden. I dette tilfælde vurderer disse instanser, om de pågældende dokumenter skal underkastes kontrol forud for deres offentliggørelse. Af ovennævnte dokumenter skal det fremgå, at der findes et prospekt, og hvor det er offentliggjort.

2. Hvis medlemsstaterne, forud for det tidspunkt, hvor prospektet foreligger, tillader udsendelse af de i stk. 1 omhandlede dokumenter, skal det af disse fremgå, at et prospekt vil blive offentliggjort, og hvor offentligheden kan skaffe sig dette.

Artikel 18

Enhver ny omstændighed eller enhver væsentlig unøjagtighed i prospektet, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, og som indtræder eller konstateres mellem tidspunktet for prospektets offentliggørelse og det endelige ophør af udbydelsen til offentligheden, skal nævnes eller rettes i et tillæg til prospektet, der skal offentliggøres eller stilles til rådighed for offentligheden i henhold til mindst samme bestemmelser, som dem, der blev lagt til grund ved udsendelsen af det oprindelige prospekt, eller i henhold til bestemmelser, som fastsættes af medlemsstaterne eller de udpegede instanser.

AFDELING IV

Samarbejde mellem medlemsstaterne

Artikel 19

Medlemsstaterne udpeger de instanser — der kan være de samme som dem, der er omhandlet i artikel 14 — som har til opgave at samarbejde med henblik på gennemførelse af dette direktiv og, i vidst muligt omfang, inden for rammerne af deres kompetence at udveksle de nødvendige oplysninger. De giver Kommissionen oplysning om de således udpegede instanser. Kommissionen fremsender disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de udpegede instanser får de nødvendige beføjelser til at udføre deres opgaver.

Artikel 20

1. Hvis samme værdipapirer udbydes til offentligheden samtidig eller inden for et kort tidsrum i flere medlemsstater, og prospektet i forbindelse med udbydelse til offentligheden er udfærdiget i henhold til artikel 7, 8 eller 12, er den kompetente myndighed i forbindelse med godkendelsen af dette prospekt myndigheden i den medlemsstat, hvor udstederen har sit hovedsæde, når udbydelsen til offentligheden eller en eventuel ansøgning om optagelse på en fondsbørs finder sted i denne medlemsstat.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede medlemsstat ikke i almindelighed kræver forudgående kontrol af prospektet i forbindelse med udbydelse til offentligheden, men kun berøres af udbydelsen til offentligheden eller en eventuel ansøgning om optagelse, samt i alle andre tilfælde, skal den person, der foretager udbydelsen til offentligheden, vælge

kontrolmyndigheden i en af de medlemsstater, hvor udbydelsen til offentligheden finder sted, og som i almindelighed kræver forudgående kontrol med prospektet i forbindelse med udbydelse til offentligheden.

AFDELING V

Gensidig anerkendelse

Artikel 21

1. Hvis prospektet er godkendt i overensstemmelse med artikel 20, skal det med forbehold af en eventuel oversættelse anerkendes eller anses for værende i overensstemmelse med lovgivningen i de øvrige medlemsstater, hvor disse værdipapirer udbydes til offentligheden samtidig eller inden for et kort tidsrum, uden at det der underkastes nogen form for ny godkendelse, og uden at disse stater kan kræve indsættelse i prospektet af yderligere oplysninger. Disse medlemsstater kan dog kræve, at der i prospektet indsættes oplysninger, der er særegne for markedet i det land, hvor udbydelsen til offentligheden foretages, og i særdeleshed om indkomstskatteordningen, om de pengeinstitutter, der yder udstederen finansiell service i det pågældende land, samt om den måde, hvorpå meddelelser til investorer offentliggøres.

2. Et prospekt, der er godkendt af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 24a i direktiv 80/390/EØF, skal anerkendes eller anses for værende i overensstemmelse med lovgivningen i den anden medlemsstat, hvor det offentlige udbud foretages, også selv om der er indrømmet en delvis fritagelse eller fravigelse i henhold til dette direktiv, dog på betingelse af:

- a) at den pågældende fritagelse eller fravigelse er af en art, der anerkendes i retsforskrifterne i den anden berørte medlemsstat, og
- b) de samme forhold, der berettiger denne fritagelse eller fravigelse, også foreligger i den anden berørte medlemsstat.

Selv om de i første afsnit, litra a) og b), fastsatte betingelser ikke er opfyldt, kan den pågældende medlemsstat dog anse det prospekt, som den i artikel 20 omhandlede myndighed har godkendt, for værende i overensstemmelse med sin lovgivning.

3. Den person, der forelægger udbydelsen til offentligheden, fremsender til de instanser, der er udpeget af de øvrige medlemsstater, i hvilke værdipapirerne vil blive udbudt til offentligheden, det prospekt, han agter at anvende i den pågældende stat. Dette prospekt skal være identisk med det prospekt, der er godkendt af den i artikel 20 omhandlede myndighed.

4. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til prospekter hidrørende fra udstedere, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat.

AFDELING VI

Samarbejde

Artikel 22

1. De kompetente myndigheder samarbejder indbyrdes, hvor det er nødvendigt for udførelsen af deres opgave, og udveksler med henblik herpå de fornødne oplysninger.

2. Hvis et offentligt udbud, som vedrører værdipapirer, der umiddelbart eller på længere sigt giver adgang til aktiekapitalen, foretages i en anden eller i andre medlemsstater end den, hvor udstederen af de aktier, som disse værdipapirer giver ret til, har sit vedtægtsmæssige hjemsted, og hvis denne udsteders aktier allerede er optaget til officiel notering i denne sidstnævnte stat, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor der foretages udbud, først træffe afgørelse efter høring af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor udstederen af de pågældende aktier har sit vedtægtsmæssige hjemsted, i de tilfælde, hvor prospektet i forbindelse med udbydelse til offentligheden er undergivet kontrol.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne fastsætter, at alle personer, der er eller har været ansat hos de i artikel 20 omhandlede myndigheder, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres arbejde, ikke må videregives til nogen anden person eller myndighed, undtagen i henhold til gældende retsregler.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de i artikel 20 omhandlede myndigheder i de forskellige medlemsstater kan give de oplysninger, der er omhandlet i dette direktiv. De således udvekslede oplysninger er omfattet af den tjenstlige tavshedspligt, som påhviller personer, der er eller har været ansat hos de myndigheder, der modtager oplysningerne.

3. Med forbehold af tilfælde, der henhører under strafferetlige bestemmelser, kan de myndigheder, som er omhandlet i artikel 20, og som modtager oplysningerne i medfør af artikel 21, kun anvende disse under udøvelsen af deres hverv, samt ved administrativ rekurs eller domstolsbehandling i forbindelse med hvervet.

AFDELING VII

Forhandlinger med tredjelande

Artikel 24

Fællesskabet kan ved aftaler indgået med et eller flere tredjelande i henhold til Traktaten, forudsat gensidighed, anerkende, at prospekter med henblik på udbud af værdipapirer til offentligheden, der er udarbejdet og kontrolleret i overensstemmelse med dette eller disse tredjelandes rets-

forskrifter, opfylder kravene i dette direktiv, hvis de pågældende retsforskrifter sikrer investorerne en beskyttelse, der svarer til den, som dette direktiv giver, også selv om disse retsforskrifter afviger fra bestemmelserne i dette direktiv.

AFDELING VIII

Kontaktudvalg

Artikel 25

1. Det kontaktudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 20 i Rådets direktiv 79/279/EØF af 5. marts 1979 om samordning af betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 82/148/EØF ⁽²⁾, har ligeledes til opgave:

- a) med forbehold af artikel 169 og 170 i Traktaten at lette en harmoniseret iværksættelse af dette direktiv ved regelmæssigt samråd om konkrete problemer, som måtte opstå i forbindelse med dets gennemførelse, og om hvilke udveksling af synspunkter måtte anses for nyttige
- b) at lette samråd mellem medlemsstaterne om de tillæg til og forbedringer af prospektet, som de kan kræve eller fremsætte henstilling om på nationalt plan
- c) om nødvendigt at råde Kommissionen vedrørende tillæg til eller ændringer af dette direktiv.

2. Kontaktudvalget har ikke til opgave at bedømme berettigelsen af de afgørelser, der træffes i individuelle sager.

AFDELING IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 26

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for inden den 17. april 1991 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der omfattet af dette direktiv.

Artikel 27

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdigt i Luxembourg, den 17. april 1989.

På Rådets vegne

C. SOLCHAGA CATALAN

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 66 af 16. 3. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 62 af 5. 3. 1982, s. 22.

RÅDETS DIREKTIV

af 17. april 1989

om kreditinstitutters egenkapital

(89/299/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fælles grundlæggende normer for kreditinstitutters egenkapital er et afgørende element i opbygningen af et indre marked inden for banksektoren, da egenkapitalen gør det muligt at sikre kontinuitet i kreditinstitutternes virksomhed samt at beskytte opsparingen; ved en harmonisering af normerne skærpes tilsynet med kreditinstitutter, og de øvrige igangværende samordningsbestræbelser inden for bankområdet, specielt hvad angår tilsynet med større risici og solvensnøgletal, fremmes;

sådanne normer skal gælde for alle godkendte kreditinstitutter i Fællesskabet;

et kreditinstituts egenkapital kan tjene til at dække tab, som ikke modsvares af et overskud af tilstrækkelig størrelse; egenkapitalen er endvidere et vigtigt kriterium for de kompetente myndigheder, specielt for bedømmelsen af kreditinstitutternes solvens og for andre tilsynsformål;

på et fælles bankmarked konkurrerer kreditinstitutterne direkte med hinanden, og de definitioner og regler, der gælder for egenkapitalen, skal derfor være ensartede; med henblik herpå må kriterierne for egenkapitalens sammensætning ikke fastlægges af de nationale myndigheder alene; Fællesskabets interesser varetages således bedst ved vedtagelse af fælles kriterier, der kan forhindre konkurrencefordrejning og samtidig styrke banksystemet i Fællesskabet;

i den i dette direktiv fastlagte definition indgår flest mulige komponenter og beløb, der kan henregnes til egenkapitalen, idet medlemsstaterne således frit kan skønne, om de ønsker at anvende alle eller blot en del af disse komponenter, eller at fastsætte lavere lofter for de pågældende beløb;

i dette direktiv præciseres de kriterier, der skal gælde for visse egenkapitalkomponenter, idet medlemsstaterne fortsat frit kan anvende strengere bestemmelser;

i en første fase fastsættes de fælles grundregler ret bredt for at dække samtlige de komponenter, der indgår i egenkapitalen i de forskellige medlemsstater;

i dette direktiv skelnes der på grundlag af soliditeten af de komponenter, der udgør egenkapitalen, mellem de komponenter, der udgør kerne-egenkapitalen, og dem, der udgør den supplerende egenkapital;

det erkendes, at i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for midler til dækning af generelle kreditinstitut-risici, bør denne komponent foreløbig medregnes til den del af egenkapitalen, for hvilken der ikke gælder nogen begrænsning; der bør imidlertid snarest muligt efter, at foranstaltningerne til gennemførelse af dette direktiv er trådt i kraft, træffes afgørelse om den endelige placering af den pågældende komponent; ved denne afgørelse bør der tages hensyn til resultaterne af de drøftelser, der er ført i et bredere, internationalt forum;

for at tage hensyn til det forhold, at de komponenter, der udgør den supplerende egenkapital, ikke er så solide som dem, som udgør kerne-egenkapitalen, bør de ikke medregnes i egenkapitalen med et beløb på mere end 100 % af kerne-egenkapitalen; endvidere må visse komponenter i den supplerende egenkapital kun medregnes med op til 50 % af kerne-egenkapitalen;

for at undgå konkurrencefordrejning må offentlige kreditinstitutter ved beregningen af egenkapital ikke medregne garantier, som medlemsstaterne eller lokale myndigheder har stillet; Kongeriget Belgien bør dog indrømmes en overgangsperiode i tiden indtil den 31. december 1994, for at de pågældende kreditinstitutter kan tilpasse sig de nye vilkår i forbindelse med en omlægning af deres status;

når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af en kreditinstitutgruppes konsoliderede egenkapital, skal den beregnes i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/350/EØF om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag ⁽⁴⁾; det pågældende direktiv indrømmer medlemsstaterne en fortolkningsmargen for så vidt angår de tekniske detaljer for dets gennemførelse, en margen, som bør benyttes i nærværende direktivs ånd; et arbejde, der skal føre til en revision af det pågældende direktiv i retning af en højere grad af harmonisering, finder for tiden sted;

⁽¹⁾ EFT nr. C 243 af 27. 9. 1986, s. 4, og EFT nr. C 32 af 5. 2. 1988, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 246 af 14. 9. 1987, s. 72 og EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 180 af 8. 7. 1987, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 18.

de regnskabsmetoder, der skal anvendes ved egenkapitalens beregning, skal tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁽¹⁾, der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af Traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽²⁾, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse; indtil bestemmelserne i nævnte direktiver er gennemført i medlemsstaterne interne lovgivning, overlades det til medlemsstaterne at bestemme, hvilke regnskabsmetoder der skal anvendes ved egenkapitalens beregning;

dette direktiv skal ses som led i de internationale bestræbelser, som i større målestok er udfoldet for at nå frem til en tilnærmelse mellem gældende regler i de vigtigste lande med hensyn til indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget;

de foranstaltninger, hvormed definitionerne i dette direktiv skal efterkommes, vedtages senest i forbindelse med ikrafttrædelsen af gennemførelsesforanstaltningerne for det kommende direktiv om harmonisering af solvensnøgletallet;

Kommissionen udarbejder en rapport og skal regelmæssigt tage dette direktiv op til fornyet overvejelse med henblik på at stramme bestemmelserne deri og derved at nå frem til større konvergens i en fælles definition på egenkapital; en sådan større konvergens vil gøre det muligt at fremme den indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget i Fællesskabets kreditinstitutter;

det bliver sandsynligvis nødvendigt at foretage visse tekniske og terminologiske ændringer i direktivet for at tage hensyn til den hurtige udvikling på de finansielle markeder; indtil Kommissionen har forelagt et forslag, der tager hensyn til de særlige forhold i banksektoren, og som åbner mulighed for at indføre en procedure, der er bedre egnet i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, forbeholder Rådet sig at træffe disse foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Når en medlemsstat med henblik på gennemførelsen af fællesskabsforskrifterne vedrørende forsigtighedsbestemt tilsyn med et allerede eksisterende kreditinstitut i sine love og administrative bestemmelser indfører en bestemmelse, hvori begrebet egenkapital anvendes eller der henvises hertil,

drager den omsorg for, at dette begreb eller dette udtryk stemmer overens med den definition, der er anført i de nedenstående artikler.

2. I dette direktiv forstås ved kreditinstitutter de institutter, der er omfattet af direktiv 77/780/EØF⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 86/524/EØF⁽⁴⁾.

Artikel 2

Almindelige principper

1. Med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 7, skal et kreditinstituts ikke-konsoliderede egenkapital omfatte følgende komponenter:

- 1) Kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt, samt overkurs ved emission, dog med undtagelse af kumulative præferenceaktier.
- 2) Reserver i henhold til artikel 23 i direktiv 86/635/EØF, samt driftsresultat fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte. Medlemsstaterne må kun tillade, at der tages hensyn til foreløbige overskud, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudseelige udgifter og hensættelse til udbytte.
- 3) Opskrivningshenlæggelser i henhold til artikel 33 i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af Traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 84/569/EØF⁽⁶⁾.
- 4) Midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici i henhold til artikel 38 i direktiv 86/635/EØF.
- 5) Værdireguleringer i henhold til artikel 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF.
- 6) Andre komponenter i henhold til artikel 3.
- 7) Midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter solidarisk, og de solidariske forpligtelser for låntagerne i visse institutter med fondsstatus, som nævnt i artikel 4, stk. 1.
- 8) Kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital som nævnt i artikel 4, stk. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 309 af 4. 11. 1986, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 314 af 4. 12. 1984, s. 28.

⁽¹⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1.

Følgende komponenter fratrækkes i overensstemmelse med artikel 7:

- 9) Kreditinstituttets beholdning af egne aktier ansat til den bogførte værdi.
- 10) Immaterielle aktiver i henhold til artikel 4, aktiver, nr. 9, i direktiv 86/635/EØF.
- 11) Materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår.
- 12) Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 % af disses kapital, samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 3 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af deres kapital.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut eller i et finansieringsinstitut som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde dette institut, kan kontrolmyndigheden give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse.
- 13) Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter på højst 10 % af disses kapital samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 3 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder, og i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter end de i nr. 12 omhandlede, for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, som overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital beregnet inden fradrag af komponenterne under nr. 12 og 13.

Indtil konsolideringsbestemmelserne er samordnet yderligere, kan medlemsstaterne bestemme, at moderselskaber, som er underkastet et tilsyn på konsolideret grundlag, ved den eventuelle beregning af den ikke-konsoliderede egenkapital kan undlade at fradrage deres kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, som er omfattet af konsolideringen. Denne bestemmelse gælder for alle former for tilsynsmæssig kontrol, der er harmoniseret ved fællesskabsakter.

2. Egenkapitalbegrebet som defineret i stk. 1, nr. 1 til 8, omfatter et maksimum af komponenter og beløb. Anvendelsen af disse komponenter eller fastsættelsen af lavere lofter, samt fradrag af andre komponenter end de i stk. 1, nr. 9 til 13, omhandlede overlades til medlemsstaternes skøn. Disse skal dog bestræbe sig på at tilvejebringe større konvergens med det formål at nå frem til en fælles definition på egenkapital.

Med henblik herpå skal Kommissionen senest 3 år efter den i artikel 9, stk. 1, nævnte dato forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om direktivets anvendelse, i givet fald ledsaget af forslag til ændringer, som den skønner nødvendige. Senest fem år efter den i artikel 9, stk. 1, nævnte dato foretager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet samt efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg en fornyet

gennemgang af definitionen af begrebet »egenkapital« med henblik på en ensartet anvendelse af den fælles definition.

3. De i nr. 1 til 5 nævnte komponenter skal af kreditinstituttet kunne anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder. Beløbet skal være fratrullet enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset i det omfang denne skat reducerer det beløb, hvormed disse komponenter kan anvendes til dækning af risici eller tab.

Artikel 3

Andre komponenter i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 6

1. Det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb kan omfatte andre komponenter, forudsat at det drejer sig om komponenter, der uanset disses juridiske eller regnskabsmæssige benævnelse, har følgende karakteristika:

- a) de kan frit benyttes af kreditinstituttet til dækning af normale bankrisici, når tab eller værdiforringelse endnu ikke er nærmere identificeret;
- b) deres tilstedeværelse skal fremgå af de interne regnskabsoplysninger;
- c) deres størrelse skal være fastsat af kreditinstituttets direktion, revideret af uafhængige revisorer, meddelt de kompetente myndigheder og undergivet disses tilsyn. Hvad angår kontrol, kan intern revision anses for midlertidigt at opfylde ovennævnte krav, indtil fællesskabsbestemmelser om obligatorisk ekstern revision er blevet gennemført.

2. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter kan ligeledes accepteres som andre komponenter, forudsat at de opfylder følgende betingelser:

- a) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden tilsynsmyndighedens forhåndsgodkendelse;
- b) aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give kreditinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden;
- c) långiverens krav mod kreditinstituttet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld;
- d) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, idet det tillades kreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter;
- e) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Hertil kommer andre kumulative præferenceaktier end de i artikel 2, stk. 1, nr. 8, nævnte.

Artikel 4

1. Medlemmer af et kreditinstitut, der er stiftet i form af et andelskreditinstitut, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 7, hæfter for den kapital, der ikke er fuldt indbetalt, samt for de supplerende beløb, som medlemmerne af samme kreditinstitut i henhold til lovgivningen skal indbetale uden sikkerhed, dersom dette kreditinstitut har lidt tab, i hvilket tilfælde disse beløb skal kunne kræves indbetalt uden forudgående varsel.

Med sådanne komponenter sidestilles de solidariske forpligtelser for låntagerne i kreditinstitutioner med fondsstatus.

Alle disse komponenter kan henregnes under egenkapitalen i det omfang, hvor de i henhold til national lovgivning medregnes i de pågældende institutters egenkapital.

2. En medlemsstat må ikke til offentlige kreditinstitutters egenkapital medregne de garantier, som staten eller de lokale, nationale myndigheder stiller for sådanne institutter.

Kongeriget Belgien er dog fritaget for denne forpligtelse indtil den 31. december 1994.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder må til egenkapitalen kun medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8, samt ansvarlig indskudskapital som omhandlet i samme bestemmelse, hvis der er indgået en bindende aftale om, at den i tilfælde af et kreditinstituts konkurs eller likvidation efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

Denne ansvarlige indskudskapital skal ligeledes opfylde følgende betingelser:

- a) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning;
- b) midlerne skal have en oprindelig løbetid på mindst fem år; de skal derefter kunne kræves indfriet; er gældens løbetid ikke fastsat, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre midlerne ikke længere henregnes til egenkapitalen, eller medmindre myndighedernes forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives på emittentens initiativ, og kreditinstitutets solvens ikke derved forringes;
- c) den udstrækning, hvori de kan medregnes til egenkapitalen, indskrænkes gradvis i mindst de sidste fem år inden tilbagebetalingsdagen;
- d) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra en likvidation af kreditinstituttet, skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato.

Artikel 5

Indtil der har fundet en nærmere samordning sted af bestemmelserne om konsolidering, gælder følgende regler:

1. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, indgår de i artikel 2, stk. 1, omhandlede komponenter med de i henhold til direktiv 83/350/EØF konsoliderede beløb. Ved beregningen af egenkapitalen er der desuden mulighed for at betragte følgende komponenter som sidestillet med konsoliderede reserver, hvis de er udtryk for et kreditorforhold (»negative«):
 - minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes;
 - forskelsbeløb ved første konsolidering i henhold til artikel 19, 30 og 31 i direktiv 83/349/EØF;
 - kursdifferencer, som medregnes under de konsoliderede reserver i henhold til artikel 39, stk. 6, i direktiv 86/635/EØF;
 - forskelsbeløb ved bogføring af visse kapitalinteresser i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 33 i direktivet 83/349/EØF.
2. Hvis ovennævnte komponenter er udtryk for et debitorforhold (»positive«), skal de fratrækkes ved beregningen af den konsoliderede egenkapital.

Artikel 6

Fradrag og begrænsninger

1. For de i artikel 2, stk. 1, første afsnit, nr. 3 og 5 til 8, omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:
 - a) summen af de i nr. 3 og 5 til 8 anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i nr. 1 og 2 nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9, 10 og 11 nævnte komponenter;
 - b) summen af de i nr. 7 og 8 anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af de i nr. 1 og 2 nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9, 10 og 11 nævnte komponenter;
 - c) summen af de i nr. 12 og 13 anførte komponenter skal trækkes fra den samlede sum af komponenterne.
2. Den i nr. 4 anførte komponent udgør en særskilt kategori. Den medregnes foreløbig til den del af egenkapitalen, for hvilken der ikke gælder nogen begrænsning, men indgår ikke i fastsættelsen af det grundlag, der bruges som begrænsning for de i nr. 3 og 5 til 8 anførte komponenter. Inden seks måneder efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv foreslår Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 8 den endelige placering af denne komponent inden for kerne-egenkapitalen eller den supplerende egenkapital.
3. De i stk. 1 omhandlede begrænsninger skal overholdes fra ikrafttrædelsesdatoen for gennemførelsesforanstaltningerne.

gerne til Rådets direktiv om solvensnøgletal for kreditinstitutter, dog senest fra den 1. januar 1993.

Kreditinstitutter, der overskrider disse grænser, skal gradvis nedbringe medregningen af de i artikel 2, stk. 1, nr. 3 og 5 til 8, omhandlede komponenter, således at grænserne overholdes inden ovennævnte tidspunkt af de pågældende instanser.

4. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til under særlige midlertidige omstændigheder at overskride de i stk. 1 fastsatte grænser.

Artikel 7

Det skal godtgøres, at betingelserne i artikel 2 til 6 er opfyldt til de kompetente myndigheders tilfredshed.

Artikel 8

Med forbehold af den i artikel 2, stk. 2, omhandlede rapport skal Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtage de tekniske tilpasninger, som det skønnes nødvendigt at foretage i dette direktiv for at:

- tydeliggøre definitionerne med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskabet;
- tydeliggøre definitionerne med henblik på ved anvendelsen af dette direktiv at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder;

- bringe terminologien og affattelsen af definitionerne i overensstemmelse med senere udstedte fællesskabsforskrifter vedrørende kreditinstitutter og beslægtede områder.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest på ikrafttrædelsesdatoen for gennemførelsesforanstaltningerne til Rådets direktiv om solvensnøgletal for kreditinstitutter, dog senest den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Den i stk. 2 omhandlede meddelelse skal ligeledes omfatte en erklæring med tilhørende kommentarer, hvorved Kommissionen underrettes om de specifikke bestemmelser, der er indført, og de komponenter, som medlemsstaternes respektive kompetente myndigheder har valgt at medregne under egenkapitalen.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. april 1989.

På Rådets vegne
C. SOLCHAGA CATALAN
Formand